

REAALI POISS

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT | 01/2016 | JAANUAR | WWW.REAL.EDU.EE/AJAVEEB/RP/

Abituurium on üks naljakas ajajärk kooliõpingute jooksul. Mu klassivend Ran-Re küsib minult tihti, kuidas on olla neljandat aastat gümnaasiumis. Veetsin ma ju ühe lisa-aasta enne Reaalkooli tulekut Slovakkia gümnaasiumis sealset keelt ja kultuuri tundma õppides. Ma naeran ta alati välja, kuna ma ei oska sellele vastata. Gümnaasium on ikka nagu gümnaasium oma plusside ja miinustega ning Slovakkia aasta oli seda väärt. Igal juhul olen ma ennast alati veidi vanemana tundnud. Mu hästi hea sõbranna ütleb selle kohta, et ma olen lihtsalt maailma rohkem näinud ja selle võrra natuke täiskasvanulikum. Igal juhul tundub mulle, et ma olen mõnel määral näinud ka oma klassi üles kasvamas. Meist kõigist on saanud täiskasvanud, või noh... enam-vähem.

Abiturientidel on kolmest gümnaasiumiaastast nüüdseks järel vähem kui pool. Me alustasime verivärskete rebastena, olles noored ja kartlikud. Täna seks väidame me ise, et me oleme nagu viienda klassi õpilased: teeme lolle nalju, küsime varem sööma ja tunnis ei jaksa kuulata. Samas astume elavatesse diskussioonidesse majanduse teemadel, hoiame väiksematel kaasõpilastel silma peal ja kutsume neid vajadusel korrale, hoolime üksteisest ning paneme üksteist tähele. Meist on saanud iseseisvalt mõtlevad noored täiskasvanud, kes veel täielikult küll ei hooma, milline elu peale keskkooli lõpetamist välja näeb, kuid sellegipoolest vaatame tulevikku lootusriikaste pilkudega.

Loodame, et tulevik on helge ja riigieksamid ei tule liiga rasked ning ülikool on tehtav. Üle kõige peaksime aga oma viimasest poolaastast võtma, mida võtta annab, ning seda kõike nautima. Seda ellusuhtumist soovitan ka kõikidele noorematele õpilastele: püsige positiivsed, kevad juba paistab!

JOHANNA

MIKS MINULE MEELDIB REAALKOOL?

Vahel mulle tundub, et me käime ringi kui mugud võlumaailmas. Näeme igal pool ainult rususid ja muserdust, kõik on halvasti, valesti ja rumalalt korraldatud, aga ega ise ei viitsi suurt midagi ka ette võtta - lihtsam on jalgu kõlgetada ja kritiseerida. Kõik, mis toimib ja on hästi, oleks nagu iseenesestmõistetav ja sellest poleks vaja rääkida. Aga on, sest kunagi ei tea, millal võib midagi juhtuda.

Seetõttu pühendangi oma sellekuise kolumni sellele, mis on Reaalis hästi ja miks mulle meeldib hommi-kuti kooli uksest sisse astuda, et ergutada ka kõiki teid nägema lähedust seal, kus seda tavaliselt ei ootaks.

Esiteks maja. Jah, ma tean, et kitsas on, ja ma mõtlen tihedamini kui korra kuus, et neid seinu peaks kuidagi ergastama, et maja oma inimeste muutuva vaimuga kaasas käiks. Kuid ma imetlen seda elegantsust ja samal ajal kodusust; on rahustav õppida majas, mis pole ehitatud Nõukogude-aegse tüüpprojekti järgi või restaureeritud steriilses euro-stiilis. Mõni kulunud mööblitükk ja kriimud seintel näitavad, et siin sees käib päris elu. Isiklikust aspektist ei saa ma jätta mainimata ka oma esimese korruse pinki, kust on parim ülevaade koolis toimuvale ning kus istudes on võimalik mõneks hetkeks unustada, et ees on 1001 kohustust. Ja lõpuks loomulikult see, kui kaua on koolimaja avatud. See, kes ei ole kunagi pärast kella kuut või seitset majas olnud, on paljustki ilma jäänud: nendel tundidel on Reaali Vaim käegakatsutavam kui muidu.

Teiseks inimesed. Mulle meeldib, et Reaalkool on õppimiskallakuga kool. See tähendab, et siin saavad kokku kõikvõimalike mõeldavate huvidega inimesed, keda seob kindlalt

ambitsioon pürgida uute teadmiste ja saavutuste poole. Samal ajal sunnib küllalt karm õppetöö õpilasi kokku hoidma - üksi hakkama saada oleks hullumeelne mõte. See annab kokku keskeltläbi ambitsioonikad ja huvitavad inimesed, kes ei astu edu nimel mitte üle laipade, vaid oskavad ümbritsevate inimestega kasulikke suhteid luua.

Ka õpetajatega on meil rohkem kui vedanud. On fantastiline osaleda tunnis, kui õpetaja silmad mõne teema peale lausa põlema lähevad, ja teisest küljest annab väga erinevate isiku- ja temperamendiomadustega inimestega läbisaamise sobitamine hindamatu elukooli. Keskmisest legendaarsemad, nagu pedagoogid meil on, jätavad nad mällu sügava jälje kauemaks kui ainult ülikooli esimese semestri lõpuni. Mis puutub kooli juhtimisse, siis mul on raske mõista inimesi, kelle arvates peaks olema Reaalkooli püüd oma ideed ja traditsioonid kivistada ja sealt neid enam mitte kunagi kergitada. Vastupidi, me oleme ju tuntud innovatsiooni ning uute ideede ja vanade traditsioonide segajatena - see tasakaal on meie tugevus. Hetkel oleme me küll hoitud nagu printsessid herneteral.

Realistiks olemine ei ole vaid kaheksast neljani koolis käimine. See on rohkem elustiil, maailmavaade ja laiahaardeline võrgustik. Seepärast, kui keegi peaks minu sõrmes aastakümnete pärast nägema Reaali sõrmust ja küsima: "Ikka veel?", vastaksin ma täie veendumusega: "Alati," sest tollelt, kes on üks kord olnud noor ja uljas reaallikas, ei pese seda ei seebi ega aastatega maha!

REKi president
KATARIINA PÄTS

REK

KULTUURIKOMISJON

Vabalava 11.02.2016 - võimalus kogeda andekate reaallikate etteasteid ja nautida sõprade seltsis meeldivat õhtut. **Sõbrapäev 12.02.2016** - saada oma sõbrale kaart koos roosiõiega. Lisaks postiteenusele lippavad koolis ringi ka sõbrapäeva-loomad, kes väikese annetuste eest kallistavad. Kevade lõppu on planeeritud suurem üritus, mille eestvedajaist kultuurikomisjonikad kaasavad ka REKi teised liikmed, et korraldada üks vägev kogukonna laat, kuhu on oodatud nii pered, vilistlased kui ka õpilased.

VÄLISKOMISJON

G5 Tutvumisõhtu 05.02 - ühel ilusal õhtupoolikul toimub TIK-is tutvumisõhtu, mille käigus G5 koolide gümnaasiuminoored saavad üksteisega kohtuda ning tulevikuks kasulikke sidemeid luua. Kohapeal toimub ka kiirtutvumine ja osaluskohvik.

9. klasside vahetuspäevad 1.-3.03 - Meie armas G5 on taas vahetamas 9. klassi õpilasi, et anda tulevastele gümnaasistidele aimu koolide erinevustest. Palun suhtume kõikidesse külalistesse sõbralikult. Lisainfot kõikide ürituste kohta saab oma kooli G5 esindajate käest.

OLMEKOMISJON

Praeguseks on hakatud pingsalt uurima koolikappide toomise võimalust suure maja garderoobi. Plaanis on paigutada kapid sinna, kus praegu asetsevad presidentide pildid. Kõik pakkumised ning ettepanekud kappide või muude probleemide osas on igati oodatud.

VAATAME KIRDESSE

MIKAEL RAIHHELGAUZ 132B

Ühel pimedal detsembriõhtul istusime sõbra Arturiga McDonald'is ja sõime uusi Caesari burgereid. Me polnud ammu kohtunud, mistõttu rääkisime kõigest ja palju. Sujuvalt aga muutus jututeema aina tõsisemaks, naeru kostus järjest harvemini - seni tundmatud Arturi eluloo detailid suutsid lõbusa meeleolu kiiresti hajutada...

Ta sündis Kohtla-Järvel vene tööliste perekonnas. Kui isal oli töökoht, läks kõik hästi; kui polnud - ja seda polnud kuude kaupa peaaegu igal aastal - tuli ema miinimumpalgaga toime tulla. Hakklihaga borš viis-kuus nädalat järjest või annetatud kaltsud seljas polnud üldse harvad nähtused. Olenemata majanduslikust hetkeolukorrast oli üks asi stabiilne: poiss viibis "värskes õhus" - tänaval. Koolis eriti ei käidud (täiskasvanuid väga ei huvitanudki) - oli parematki teha. Alguses valmistati väävlipommikesi või suitsetati ajalehepaberit, hiljem muutus tegevus tõsisemaks. "Narkosõltuvusest päästis arvuti, mille sain ühel "paremal perioodil", ütleb Artur, "sõbrad süstisid, mina pelasin." Alkoholi puhul see ei töötnud, 17-aastaselt oli raske midagi teha, kuna käed värisid liiga tugevasti.

Põhikooli lõputunnistusel olid kahed. Imekombel sai Artur mingisse kutsekooli, mis pidi aga pooleli jääma, kuna perekondliku konflikti tõttu tuli tal koos emaga Tallinnasse kolida. Siin üürisid nad korterit koos tundmatu härraga, kes sai äsja vangist välja (tapis kellegi jms).

Sõbra jutt ajas mul juuksed püsti. Kõige hullem antud loo juures oli aga see, et tegemist polnud üksikjuhtumiga. "Käisin hiljuti Kohtla-Järvel oma koduhoovis. Seal pole midagi muutunud. Samasugused katkised pingid, millel elavad ikka need samad tüübid... Enamik mu sõpru, kes sinna jäid, süstivad praegu..." Hakkasin mõtlema,

miks on ikka Ida-Virumaal nii halb. Vastus on vaesus.

Suhtelises vaesus elas maakonnas 2011. aasta andmetel 28,9% inimestest, Harjumaal vaid 13,1%. Eesti keskmine oli 17,6%. [1] Mahajäetud lastele sisendatakse koolis, et neist saavad samasugused vaevu toimetulevad töölised nagu nende vanemad. Pole lootust ja pole motivatsiooni midagi teha. Kodakondsuse puudumine ning vene televisioon ei aita eesti keele õpingutele kaasa. Trennide või huviringide jaoks raha pole, seega aega vedetakse tänaval.

Muidugi võime öelda, et "ise on rumalad", "ei austa meie riiki" jne. Meil võib isegi õigus olla, aga kellelgi ei hakka sellest kergem. Artur leidis oma usu: ta vabanes alkoholisõltuvusest, leidis stabiilse töö, alustas kaugõpet ühes Moskva ülikoolis ja hakkas ise tegelema probleemsete noortega. Ometi on tuhanded inimesed endiselt hädas - nad vajavad initsiatiivikat abistajat.

Juba on edusamme: sügisel avati TÜ Narva kolledžis IT õppekava. Koolide edetabelis püsib Narva Keeltelütseum järjepidevalt esikümnes. Loodan, et riik jätkab hariduse arendamist Ida-Virumaal. Koolides võiksid olla kasvõi poole väiksemad klassid, et iga laps saaks rohkem tähelepanu ja õpiks eesti keele ära. Tasuta trennid hoiaksid noori tänavatelt, teaduse rahastamine ja maksusoodustused motiveeriksid ettevõtteid looma. Isegi, kui inimlikkus pole piisav põhjus, arvan, et muutused lihtsalt tasuksid ära: saaksime lojaalseid kodanikke, tohutu potentsiaaliga inimkapitali ja vähendaksime ebavõrdsust meie maal. Vaatame kirdesse.

1. Statistikaamet (2012) LES50: Mudelipõhine suhteline vaesuse määr ja GINI koefitsient, 2011. [WWW] <http://goo.gl/VfNMg>

RELVARAHU AASTAPÄEVA KÕNE

ANETTE KUUSEORG 133B

Tervist, austatud kuulajaskond!

Alles äsja toimusid maailmas sündmused, mis andsid mõtteainet, kui kaitsetud ja ettearvamatud on iga inimese ja iga riigi saatuse. Võib-olla oldi liialt uinunud teadmises, et jah, meil on riik, selle eest on võideldud ja on võidetud. Kuid ajalugu kordab end alati, kahjuks või õnneks. Jah, ka meil on vabariik, mis seisab küll väikeste vahedega, aga juba peaaegu 98 aastat siin tasasel Läänemere-äärsele verrega pühitsetud maapinnal. Ja seda tänu arusaamisele, et eestlaste võitlusvaim ja vabaduseih on midagi ürgse metsmaasika sarnast. 31. detsembril 1919 jõuti läbirääkimiste tulemusena Eesti Vabariigi ja Nõukogude Venemaa vahel kokkuleppeni, mille kohaselt jõustus kahe riigi vaheline relva-

rahu 3. jaanuaril 1920 kell 10.30. Kuid meie riigi vabaduse hind oli kulukam kui need kaks aastat sõdimist. Aastatel 1918 kuni 1920 tuli eestlastel ning sealhulgas meie koolide helgematel peadel kanda nii vaimset kui ka füüsiliselt koormet viisi rasket koormat ja surra vabariigi eest, mis oli tollel hetkel olemas vaid nende endi hinges ja südames. Minuvanune noor võib tunda tohutut tänulikkust oma esivanemate ees, et üldse eksisteerib niisugune mõiste nagu "Eesti riik", mida kasutada. Tänu neile on meil tegelikkuses mõttevabadus, mitte vaimne ängistus, kus tunneme, et peame võitlema millegi pärast, mis on nüüd nii iseenesest mõistetav, et mingi väiksemgi kahtlus selles vallas ei riiva meie mõtteid. Jah, tõsi, et mõttevabadust ei saa küll keegi võtta, kuid kas pole

just keskkond ja ümbritsevad eeskujud need, mille abil noor sirgub, millest formuleeruvad ta mõtted ja mida ta tähtsaks peab. Aheldatus pealesurutuse ja ülistatuse ühiskonda võib olla ajendiks suure innu tekkele noores. Patriootlikkus ja vastuhakk võõrvõimule kasvõi ainult oma mõtetes oli sõjaajal loomulik osa eestlase elust. Vabadussõja perioodil tekkis noortes uskumatu jõud ning neil oli ühine eesmärk, mille saavutamise võis võimalik olla vaid ühiselt tegutsedes. Ei seisaks ka mina siin teie ees ilma oma koostööpartnerita, kuid enamikku riiki hõlmavast ühtsusest võin mina, 21. sajandi noor, vaid unistada. Siiski ei eita ma, et see pole tahtmise küsimus, sest lõppude lõpuks oleme me ju kõik, üks kõikide ja kõik ühe eest.

FOTO: SANDER ILVEST (POSTIMEES)

PILDIKESI MÖÖDUNUST

KERTU SÜLD 131C

1 - LIITAINETE PÄEV

18. detsember oli eelmise aasta viimane koolipäev. Arvestused olid paljudel edukalt või vähemedukamalt selja taga, jõulupeod ka möödas. Vähe sellest, et kirikuski oli juba eelmisel päeval viibitud, ei toimunud koolitunnid nii nagu harilikult kombeks on. Tollel reedel oli täiesti tavaline näha põhikooli ja gümnaasiumit läbisegi nii lantimist õppimas kui ka seltskonnatantse harrastamas - jah, taaskord toimus liitainete päev.

Ebaharilike õppeainete kõrval oli maja vallutanud ka imemaitvad lõhnad: koolisöökla asemel tegutses vahetundides jõululaat ning esimesel korrusel veel 12.C populaarne pannkoogikohvik. Ei tea, mis järgmised jõulud toovad?

10.C KLASSE KORVPALLISHOW.
FOTO: TALLINNA REAALKOOLI KODULEHT

2 - KORVPALLISHOW

Klassidevahelise korvpallivõistluse võitis sel korral noor ja sportlik 10.C. Tiitlit kaitsta üritanud 12.C vabandas oma oodatust madalamat tulemust korvpallihiiudude viibimisega Venemaal (reisist võid lugeda ühest teisest artiklist).

3 - REAALI POISI JÕULUISTUMINE

Samal ajal, kui 12.C ja 10.C ühe kuldse karika pärast heitlust pidas, tähistas ka Reaali Poisi meeskond jõulupühi. Uue traditsioonina suunduti üheskoos

kokandusklassi, kus peatoimetajate juhendamisel tehti kaks suurt plaaditait pit-sat ning samal ajal muljetati lõppevast kooliaastast. Istumisele panid maitstva punkti Irise šokolaadikoogikesed.

REAALI POISI JÕULUISTUMINE.
FOTO: KERTU SÜLLA ERAKOGU

PÄEV ENE SAAREGA

EHK MIKS NIINA OMALE VÄRVILISED KRIIDID SAI?

RENÉ PIIK 134B

Minu esimene reaktsioon võimalusele minna Reaalkooli direktorile töövarjuks oli küllaltki kahtlev. Olles üheksandas klassis, võis mu päev minna kahte moodi: kas ma keeran midagi väga tuksi ja kõik mu võimalused Reaalkooli sisse saada kaovad nagu tina tuhka või jätan ma kooli juhtivale positsioonile hea mulje, mis loodetavasti tulevikus ära tasub. Teades oma isiksuse karismaatilisust ja meeldivust, langetasin otsuse võtta risk ning ohverdada end teiste heaolu nimel. Ütlesin otsustava jah-sõna ning asusin end ette valmistama tähtsaks päevaks. Järgnevad on minu muljed (mis ei peegelda 100% reaalsust) reedel, 8. jaanuaril möödunud päevast meie kooli direktori Ene Saare seltsis.

7:46

Hilinesin ühe minuti (kokkulepitud kohtumisaeg oli 7:45), sest jäin klassikaaslastega garderoobis liiga kauaks rääkima. Oodatud direktoripoolse manitsemise asemel tervitas mind meeldiv naeratus, paludes mul paar minutit kabinetis oodata, kuni järgneva tunni materjalid paljundatud saavad. Teel treppidest üles klassi 303 jõudis Ene mulle selgitada, et ka minu võõrustajatest klassil on tulevad tunnid ühed esimesed. Nimelt algavad 10. klasside majanduse tunnid alles teisel poolaastal, kohe pärast 12. klasside õpiahimuliste noorte majanduskursuste lõpu. Selline huvitav kursuste jaotus on paika pandud selleks, et koolijuhil oleks korraga õpetada vaid kaks klassi - ega rohkemaks ju aega polegi.

8:00 - 9:43

Majanduse kaksitund 10.C ning osaliselt 10.A klassiga. Tundides arutati viimaste uudiste üle seoses Eesti ja maailma majandusega, juhatati kursusesse ning jagati kätte õpikud. Rohkem sellest eriti kirjutada ei oskagi. Nii palju nendes tundides viibimine mind aitas, et eelistatud suund Reaalkoolis sai küllaltki selgeks: tuli välja, et majandus mulle ei sobi.

9:50 - 11:05

Koosolek IT-meeskonnaga. Järgneva tunni jooksul arutati paljusid asju, mis, kui aus olla, ei tohiks vist minu kõrvaldada kaugemale jõuda. Koosolek toimus üpris kiiresti, ühelegi teemale ei kulutatud liialt palju aega. Selline suhtumine tähendas, et lühikese aja jooksul jõuti rääkida paljudest eri asjadest, olgugi, et mitte liiga süvitsi. Nii palju ma ütlesin, et kooli juhtkond teab enamikest õpilaste muredest. Kas need mured on kiirkorras lahendusel? Ilmselt mitte. Pigem käis sealne arutlus järgmiselt:

Ene Saar: "Mida me teeme seoses [Probleem 1]-ga?"

IT 1: "See on meie radaril. Me teame, et see on hetkel probleemiks, sest igal õpilasel on hetkel juba nutitelefon taskus ja..."

IT 2: "No igal õpilasel nüüd ka telefoni ei ole."

IT 3: "95%"

IT 2: "Vot enam-vähem nii."

IT 1: "...Sellest hoolimata tuleb [Probleem 1]ga tegeleda. Arvesse võttes, mil-

lal [Probleem 1]-te viimati uuendati, oleme ajast päris palju maha jäänud. Normid muutuvad tänases tehnoloogiamaailmas päris kiiresti. Vaadates teiste koolide [Probleem 1]-sid, on kindel, et me peame midagi lähitulevikus ette võtma. Hetkel on aga käsil palju tähtsamad teemad, seega teen ettepaneku, et vaatame [Probleem 1]-te uuesti paari kuu pärast."

IT 2, IT 3 nõustuvad

Ene Saar: "Nii, liigume siis edasi. Mida te arvate [Probleem 2]-st?"

11:10

Koosolek on lõppenud. Meie suur ja õnnis sööb õuna. Direktriss Saar vaatab üle saabunud meilid, kaugelt sametiselt diivanilt vaadates näen, et lugemata kirju on seal rohkem kui minu koolimeilis spämmi. Vahelduseks räägib ta mulle, kuidas on korraldatud Reaali rahaasjad. Kuna Reaalkool on munitsipaalikool, saadakse raha nii Tallinna linnalt kui ka riigilt. Riik maksab näiteks õpetajate töötasu, koolituste ning osaliselt ka gümnaasiumi söögi eest. Enamuse kulutustest, mida koolis tehakse, peavad kinnitama nii direktor kui ka teised juhtkonna liikmed (loe: kui sina hakkad kunagi eeskujulikuks maksumaksjaks, maksad sina selle eest, et keegi saaks Haridusametis oma krokodillina-hast tugitoolis otsustada, kas Tallinna Reaalkool saab sel kuul kriite juurde või mitte. Sealt liigub teade edasi kooli juhtkonnale, kes saavad õnnestumise korral ilma õpetajate pahandamiseta veel ühe kuu elada. Ebaõnnestumise

korral... noh, teate isegi).

Kool on eelarveline asutus. See tähendab, et kogu raha (kooli eelarvest), mis aasta lõpus üle jääb, läheb tagasi kas riigile või kohaliku omavalistuse eelarvesse. Rahadega majandamisega seoses tuleks ka ära märkida, et finantsaasta lõpeb 31. detsembril, mitte kooliaasta lõpus. See põhjendab ka ära, miks meie kallist *mobapuu* Karamkovat uuel aastal premeeriti: eelarvest üle jäänud summad olid nii väikesed, et millekski muuks neid enam kasutada ei andnud. Kuna klass 108 nägi viimati uut sisustust aastal 2000, otsustati, et jõulude puhul ostetakse sinna värvilised kriidid ja projektor.

Huvitav fakt: arveid pole paberi peal enam ligi kaks aastat makstud. Eelne-

valt leidis ikka mõni üksik paberarve, mis sisse sattus, kuid alates Ene Saare ametiajast on kõik olnud elektroonilised.

Järgnevate tundide jooksul käisime ära Pärnu maantee majas salajast Reaali projekti üle kaemas, koos härra Somelariga sööklas söömas ja jõudsime kuulda, kuidas Reaalkoolis külma vastu võideldakse. (Puhutakse sisse sooja õhku - revolutsiooniline! Sellest hoolimata oli esimesel nädalal pärast külma saabumist ainus soe koht terve kooli peale direktori kabinet. Paneb mõtlema.)

Kokkuvõtteks ütleks, et minu arvamus direktorist ja tema ametist muutus päris drastiliselt. Kui eelnevalt kujutasin teda ette muidusööjana, kes käib

paar korda aastas tublide õpilastega kätt surumas, siis nüüd tean, et seda ta (vähemalt ühel päeval aastas) ei ole. Direktori päev on täis erinevaid koosolekuid, arutamisi, otsustamisi ja muidugi palju planeerimist (enamus asju planeeritakse ette kuid, kui mitte aastaid. Juba praegu on näiteks järgmise kooliaasta vaheaegade ajad Haridusametis kinnitamisel). Kõige selle kõrvalt jõuab ta veel tunde anda. Minu päev koolijuhil varjuna oli kindlasti päev, mida kergelt ei unusta. Kas see päev tekitas minus tahte võtta kunagi ise direktori amet üles? Ilmselt mitte. Kui, siis vaid sooja kabineti ning hea WiFi signaali pärast.

KADRIKATUUR.

SUHTLEMINE ON KAHEPOOLNE AKA IGAÜKS MEIST ON NETIKOMMENTAATOR.
AUTOR: KADRI-ANN VALDUR 131B

REISIKIRJAD

과학 올림피아드*

Detsembri alguses oli mul võimalus käia teisel pool maakera Eestit esindamas. Nimelt toimus 2.-11. detsembril Lõuna-Koreas, Daegus Rahvusvaheline Loodusteaduste Olümpiaad (IJSO).

Eesti võistkonna moodustasid üks reaalkas, üks õpilane TIKist ja neli härmakat, kolm neist samast klassist. Meiega sõitsid kaasa kolm juhendajat ja Miina Härma Gümnaasiumi füüsikaõpetaja.

Võistlus oli kolmeosaline: valikvastustega küsimused, teoreetiline ja praktiline test. Testid toimusid paari-päevaste vahedega. Korraldajad olid organiseerinud võistlustevahelisele ajale erinevaid ekskursioone ülikoolidesse ja muuseumidesse. Selleks, et kõik võist-

konnad jõuaksid õigel ajal õigesse kohta, anti igale võistkonnale oma giid. Kuna giidist sõltus see, kui palju riigi võistkond sai vabadust, oli tema iga võistkonna “jumal”.

Meil “jumalaga” vedas. Ta palus enast Vicky’ks kutsuda, kuna tema korea keelne nimi olevat keeruline. Vabal ajal saime Vicky’ga külastada Daegu kesklinna, kohalikku turgu ja erinevaid poode. Osadel võistkondadel aga ei olnud üldse võimalust hotellist väljas käia, sest giid pidas seda liiga vaevavaks. Vicky viis meid KFCsse ja kohalikku restorani, kuigi korraldajad olid väljas söömise ära keelanud. Samas oli korraldajate poolt pakutud söök väga üksluine ja euroopalik.

Lõuna-Korea näeb lääne inimese jaoks üsna harjumuspärane välja ja kultuurišokki meil ei olnud. Siiski oli asju,

mis panid imestama. Näiteks Korea suurim toidukaupadega tegelev firma on Lotte, mille tegevusvaldkonda kuulub kõik, alates pudeliveest lõpetades kaubanduskeskuste haldamisega. Samsungi logo oleme harjunud nägema nutiseadmetel, kuid meie leidsime selle ka kangarulli pealt ühe turu tekstiilisakonnast. Eskalaatorite juures on õppevideoid, kuidas eskalaatoriga õigesti sõita. Neid väikeseid veidrusi oli veel.

Reis oli väga huvitav, elamusterohke ja ka edukas, sest Eesti võistkond tuli koju ühe kulla, ühe hõbeda ja nelja pronksmedaliga.

*Loodusteaduste olümpiaad

ANDREAS MUST 134B

EESTI VÕISTKOND KOOS MUUSEUMITÖÖTAJAGA, KÕIGE PAREMAL MEIE “JUMAL”.
FOTO: LEE JI YEON

FOTO: HELEN SEPMAN 131B

KEELEREIS VENEMAALE

Enne viimast koolinädalat otsustasid kuus abiturienti eksamitele ja arvestustele vilistada ning sõitsid ära Venemaale, täpsemalt Peterburi eeslinna Puškinisse. Noorte ühine eesmärk oli siiski üllas - oma vene keele oskuste arendamine. Selleks olid ette nähtud 20 praktilise keele ja grammatika tundi Puškini keeltekoolis, lisaks mitu ekskursiooni erinevatesse muuseumitesse, mida aitas korraldada õpetaja Erika Vatsel. Suurim praktika tuli aga kodus pererahvaga rääkimisest, iseseisvalt poodide külastamisest ja ühistranspordiga seiklemisest.

Asjaosaliste muljeid:

Markus: “Venemaa reis oli väga tore ning selle käigus suurenes mu huvi nii vene kultuuri kui ka ajaloo vastu. Peres olid väga hoolivad ja soojad inimesed. Õpetaja, kellega koostööd tegime, oli väga innovatiivne ja aeg tema tundides suisa lendas. Tundideväline tegevus oli väga hästi organiseeritud, külastada sai väga erinevaid vene ajaloo ja kultuuriga seonduvaid kohti. Vene keele areng oli nädala lõikes meeletu (kuigi vahepeal oli tunne, et saikin ikka). Kui elus on

tunne, et miski on jäänud veel tegemata, aga täpselt ei tea mis, siis saa tuttavaks reisirakordaja Gerriga ja mine keelereisile.”

Fred Gregor: “Väga tore oli. Kõige rohkem jäi meelde Mihhailovski teater. Pere oli lahke.”

Triinu Johanna: “Suurim üllatus oli kindlasti see, kui kiiresti keelekeskonnas olles areng toimub. Kui esimesel päeval sai aru vaid mõnedest sõnadest lauses, siis viimasel päeval oli 98% räägitavast tekstist juba selge ja oskus vastata ka täitsa olemas.”

Helen: “Neljakäiguliste lõunasöökidest kalorid said õnneks pärast keeletunde Peterburis muuseumides maha kõnnitud, sest imetleda oli palju. Pika päeva lõpus koduläve ületades ootasid meid klassikalised küsimused päeva ja ilma kohta, millele järgnes eranditult “*кушать будем?*”. Väike *чай* oli alati aktuaalne - nii võis juhtuda, et mõni päev enam ühel käel teekordi üles lugeda ei saanud. Igal kohakesesõbral soovitan poelettidelt *картошка* kohukest otsida (*картошка* on rummikooki meenutav kondiitritoode). Kui peaks reisi ühe sõnaga kokku võtma, ütleksin *круто!*”

Miriam: “Minu jaoks oli kõige üllatavam vene inimeste teada-tuntud küla-

lislahkus. Kuigi aeg oli hiline ja kõht veel lõunasöögist täis, siis õhtusöögist keeldumiseks ei olnud südant. Oli väga üllatav, kui palju vene keele oskus nädala ajaga areneb. Mida päev edasi, seda rohkem ma ekskursioonidel giidide jutust aru sain. Võõraste inimestega teises keeles suhtlemine nõuab meeletus koguses julgust ning just seda see reis andis.”

Eliisa: “Venemaal peres elamine oli kahtlemata üks silmiavav kogemus nii hariduslikust kui kultuurilisest aspektist. Ma ei pidanud pettuma - palju kiidetud vene inimese külalislahkus ja soe loomus pidasid paika, praesaiade ja moosiga tee abil said ka keelebarjäärid enam-vähem ületatud. Ja silmailu, mida pakkusid Ermitaaž ja Vene muuseum, on meeled kauaks müstiliselt slaavi hõllandusse mässinud.”

Kokkuvõttes võib öelda, et peale kuulamis- ja suhtlemisõskuse saime palju uusi teadmisi ka vene ajaloo ja kultuuri kohta ning soovitame kindlasti seda reisi kõigile, kes huvi tunnevad.

кушать будем? - Kas lauda istume/hakkame sööma?

чай - tee

круто - lahe (vene slängis)

TRIINU JOHANNA LUME 131C

SAADIKUTE JÕULUD STRASBOURGIS

Märtsikuus võidetud videokonkur-
si auhind oli äkitselt saabunud: 17.
detsembril, kell neli hommikul oli
Tallinna lennujaama kogunenud väike
grupp reaalikaid. Neil kõigil oli ühine
siht: Strasbourg (Prantsusmaa), et
osaleda Euroscola päeval, mis annab
ülevaate eurosaadikute igapäevaelust.

Euroscola päev oli pikk ja tege-
vusterohke: hommikul tutvustasid
parlamendi ametnikud parlamendi toi-
mimist ja õpilased said esitada neile kü-
simusi.

Pärastlõunal jagunesime tööüh-
madega, kus arutasime teiste riikide
esindajatega Euroopa Liidu tuleviku-ja
arenguteemadel. Igast rühmast valiti
eestkõneleja, kes pidi lõpp-plenaariumil
ettekandega esinema. Kuuest rühmast
kolme eestkõnelejad olid reaalikad:
Kristiina Paju, Henri Kopra ja Kata-
riina Päts.

Ja nii üürike see meie saadikukarjäär
oligi, jäi vaid veel üks päev võõrsil, et tut-

FOTO: MARIA HUNTTAAR 132B

vuda vaatamisväärtustega Strasbourgis,
nagu näiteks Strasbourgi katedraal,
mis köitis kõiki kunstiajaloohu-
vilisi omapärase välimusega. Stras-
bourg on tuntud ka oma jõuluturgude
poolest: igal platsil oli oma laat, kus
saime proovida kõike head-paremat
ning osta suveniire.

Juba 20. detsembril oli seesama

rühm väsinuid, aga rahulolevaid saa-
dikuid juba Frankfurdis. Hingasime
veel viimase sõõmu välismaa õhku ning
naases kogenunema ja laiema silmarin-
giga Eestisse oma maailma muutma.

HANNA BRITT SOOTS 131A

FOTO: MARIA HUNTTAAR 132B

ÜKS FILM, LÄBI KAHE ERINEVA INIMESE

EMMA KOPPEL 134C, IRIS LUIK 134C

EMMA KOPPEL

Kui sain teada, et viimasel koolipäeval
enne vaheaega saab ühes loengus vaada-
ta filmi „Apelsinitüdruk,” olin väga ele-
vil. Olime just kirjanduses seda klassiga
lugenud ning mulle tohutult meeldis see
raamat (autor Jostein Gaarder). Kah-
juks olid kohad loomulikult hetkega täis
ja mul jäi üle vaid õpetajalt filmi laenuks
küsida. Siiski kõik sujus ning sain filmi
vaadatud – see oli veel parem, kui teised
rääkisid.

Lühidalt filmi sisust: mitmeid aastaid
pärast oma isa surma saab Georg kirja,
mille ta isa oli kunagi kirjutanud oma
kohtumisest salapärase apelsinitüdruga.
Kiri läheb iga reaga aina põneva-
maks – mida edasi Georg loeb, seda
rohkem saladusi tuleb ilmsiks.

Norra lavastaja Eva Dahr tõi vaatajateni
siira armastuse mõtte. Filmis olid pikad
silmsidemed ning, nagu põhjamaade
filmidele omane, ka pikad mõtepausid.
Need andsid vaatajale momente, kus
sai olla täpselt selles hetkes ja seostada
end tegelaste tunnetega, olgu need siis
igatsus, teadmatus või rõõm. Näitlejad
Annie Dahr Nygaard ja Harald Ro-
senstrøm tõid ekraanile sügavad emot-
sioonid. See pani mõtlema armastuse
mõttest, sellest, kuidas armastuse nimel
tasub elada, ükskõik kui lühikest aega
see ka kestab, ning kuigi elu ja surma
vahel on õrn piir, jääb armastus igavesti
kestma.

Tol õhtul pärast „Apelsinitüdruku”
vaatamist mõtlesin pikalt selle sisu üle.
Kuigi film erines raamatust suuresti,
on sõnum mõlemas teoses sama. Kõik
esitatud küsimused said vastused ning

järelemõtlemist oli küllaga. See film
meenub mulle vahel siiani ja ma loodan
väga seda veel kord vaadata.

IRIS LUIK

Kõige ehedamast armastusest läbi
immutatud nukker norrakate draa-
ma „Apelsinitüdruk” tõmbab meid
pooleteiseks tunniks välja meie muga-
vast enesekesksest läänemaailmast ja
pane mõtlema elu juhuslikkuse üle. Kui
tihti tuleb meile meelde, kui tähtsusetud
me universumis oleme? Ainuüksi see, et
meile on antud võimalus ringkäiguks
siin muinasjutumaailmas, on ime, kuid
nagu muinasjutudki, saavad ka meie

elud kunagi lõpu. Ja nii mõnigi kord
lõpevad need muinasjutud liiga kiiresti.
Jõuad vaid maanduda siia völlumaailma
ning armuda siinsetesse olenditesse, kui
juba tiritakse sind tagasi ilmaruumi kau-
gustesse. Ent sa ei taha saada taas osaks
mittemillestki, sa oled hakanud muinas-
jutumaailma ja sealseid olendeid jäägi-
tult armastama. Aga muinasjutu reeglid
kehivad kõigile ja vastumeelsena pead
siiski nende imeliste olenditega hüvas-
ti jätma ning ilmaruumiga taas osaks
saama. Kas võtaksid vastu võimaluse
ringkäiguks muinasjutumaailmas, kui
teaksid, et jääd sellest õige pea ilma,
või keelduksid ringkäigust ja muinasju-
tureeglitest ning ei peaks mitte kunagi
millestki ilma jääma?

APELSINITÜDRUK

LUULE

MARIA ALAS 134A

Uus Luule*battle* on Teie ees! Seekord valisime välja kolm vaprat luuletajat: ühe põhikoolist, ühe güm-naasiumist ning ühe õpetajate seast. Ette oli antud viis sõna, mida nad kõik pidid oma luuletustes kasutama: allaandja, ristseliti, reaalkas, karvane ja südaöö. Rohkem reeglid ei olnud - riimi ja pikkuse osas jäid värsiseppadel vabad käed.

Anette Kuuseorg 133B

Üldiselt ei ole ma allaandja
Kuigi vahel võiks arvata, et
Puitpõrandate ladumine on raske töö
Nagu laoks oma elu võimidagi
Abistavate neidude ja noormeestega
Tükk tüki haaval
Päeval ja südaööl sest
Puitpõrand on tuleviku alustala,
Mida reaalkas teab,
Et peab hoolega laduma
Aga need puitpõrandad
Saavad kunagi ju valmis ka
Mis siis edasi?
Katame karvaste vaipadega?
Milline suurepärase idee!
Järgmised 20 aastat üritad leida seda suurepära-
st vaipa
Meelepärast värvi ja meelepärast mõotu,
Piisavalt toekat aga mitte liialt pehmet
Kuni taipad ühel hetkel
Et seda vaipa, kuhu ristseliti pikali heita
Pole
Pole kunagi olnud ega tulegi
Ja see põrand on juba kulunud
Pea olematuks
Tsemendist seal all lahutab sind vaid paar millimeetrit
Järsku kukkumist ja sa näed, et
Sa oled inimene aga mitte piisavalt

KÕIKVÕIMAS
Anette Andersoo 134A

Ristseliti laman mugavas voodis
Südaöole läheneb kell
Mu elu meenutab filmi Hollywoodis
Iseendaga on vaja pidada duell

Elu on raske, seda ma tean
Tihti peab kõndima hõõguva süte peal
Kuid allaandjaks pole ma kunagi loodud
Isegi kui on maapinnast mind allapoole julmalt on toodud

Sellistel hetkedel saan ma tõusta püsti
Näidata näpuga enda peale “Kuid reaalkas olen ma”
Pole vahet, et mind täiesti katki alles kisti
Igas olukorras ma alati hakkama saan

Ma tean, et olen ma julge, ma tean et ma olen vägev
Nagu karvane lõvi või kartustäratav karu
Ma olen valmis võitlema, ma olen tugev
Pole vahet kas õues on päike või maru.

Aga siiski pole tore südaööl avastada
Kuidas sain ma olla nii loll?
Ununes, et homme on vaja vene keeles jutustada
Ja peab tehtud saama matemaatika tunnikontroll

Enesekindlus mul järsult olemast lakkas
Jääb üle mul ainult ohata, oeh jaa
Vastu maad mind matemaatika jõuga lükkas
Ega siit ma enam püsti ei saa.

PEIBUTAV LIMERIK
Rain Vellerind

Miski karvane kahtlus südaööl
reaalikalt eemaldas voorusevöö,
ristseliti andus,
allaandjana vandus,
tema ongi see õige uurimistöo

VEEL MÕNINGAID RIIME

Liitainete päeval toimus koolimajas palju ainulaadseid tunde. Päris mitu õpetajat olid oma uuteks spetsialiseerumisteks aga vali-nud luule. Nõnda lasigi õpetaja Sirje Jaup ka õpilastel kätt katsetada ning noored kirjutasid hiljuti loetud raamatute põhjal salmid, mille esitähedest, muide, saab kokku lugeda häid mõtteteri!

“ROMEO JA JULIA” (WILLIAM SHAKESPEARE)
Mihkel Uutar 134C

Rõdul seisis neid,
õudne võis olla tal tunne.
Daam kohtas oma kaasat,
unistus vaid lahutas neid.
“Sa muuda oma nime,” hõikas daam.
Ta arvas, et koos on lihtsam neil siis.
Seepeale vastas noormees, kes ilus kui pilt,
“endastkimõistetavalt, mu arm, teeksin seda,
et elu lõpuni olla koos,
nagu armunud paar.”

“MART POOM. MINU LUGU” (MART
POOM JA INDREK SCHWEDE)
Mooses Leinštrep 134C

Hüppevõime areneb treenides
Algust tuleb teha iga asjaga
Reim, mu parim sõber
Jänese moodi ringi kargas
Uiboleht meid kokku viis
Tuli võrgust võtta palle
“Aitab,” ütles keha
Mõistus sundis treenima
Igat lööki tõrjuma
Nutsin iga värava pärast
Ei hing saanud rahul olla

Tuhat krooni nädalas
Eestis palka laekus
Ei ma mängind raha pärast
Bilanss mind pangakontol ei hirmutand

Mitmeid tunde nädalas
Eelseisvaks hooajaks valmistun
Iga inimene mu ekstreemsust hindas
Soovis edu mulle
Treenimine algas varakult
Riiga sõitsin meeskonnaga
Iga löögi tõrjusin
Karika pea kohale tõstsins
See oli alles elu

“ROMEO JA JULIA” (WILLIAM
SHAKESPEARE)
Kristofer Mäeots 134C

Eriline tunne on minus
Leian, et pean armastust avaldama
Unelmate kallimale

Jätkuvalt oleme seotud
Ainuski asi seda ei löhu

Soovin, et seda ei oleks juhtunud
Uinuma jääme igaveseks
Rõõmu ei kusagil enam leidu
Melanhooliat aga küll

Luulet tükitab selle kuu Reaali Poissi igast võimalikust allikast - meie oma Maian pani paberile omanäolised ühiskonnakriitilised read. Kui ka sina tunned, et tahaksid oma sõna levitada suuremale lugejaskonnale, saada oma kirjatükid meile!

KORTSUVABA RAHVAS
Maian Lomp 134B

otsi lolli, kus sa saad
inimesi on igasuguseid
ilusaid ja koledaid
ärge pidage mind pealiskaudseks, rahvas
ma ei mõtle silmavärvi või kehakaalu
pean meeles rohkem vist iseloomu
selline krobeline, karvane ja must
otsi lolli, leiad kust
jah. mida?
kole vale, teeb su seest veel mustemaks
kui need konid, mis Telliskivis suitsetad
vale jutt ja külm süda, ainult mina ja mina
kas see on kole? jah. vist küll
ma ei taha kole olla
tahan ilus olla
ma ei taha vanaks jääda
kortsud tekivad ju
äkki ei peaks enam valetama
teesklema ja puiklema
ehk siis sureksin ilusana
ma loodan, et sureksin ilusana

HOROSKOOP 2016. AASTAKS

MÜSTILINE MÜÜRSEPP

Maagilised täringud on tulest ja turbasamblast sepiatunud võimuesemed, mis loodi Hephaistose koopa sügavustes. Seega 100% lollikindlad.

JÄÄR

Maagiliste täringute tulemus: 1-6-2

Aastat iseloomustavad empaatiavõime kasv ja mõistus: satud üks päev vaatlema lähemalt klimbisuppi, mida parajasti sööd, ning avastad, et üks ulpiv porganditükk meenutab sulle holo-kaustiteemalist dokumentaalfilmi, mida hiljuti nägema juhtusid. Säärane ilmutus innustab sind õppima poolakeelset tänavaslangi, millele toetudes asud kohalikku rahvaluulet koguma.

SÖNN

Maagiliste täringute tulemus: 4-2-5

Sõnni jaoks kujunevad pikaajaliste soovide täitumiseks eriti oluliseks sel aastal tervislikud eluviisid ning kindlameelsus: perearsti tungival nõudmisel vahetad suhkrust paistetunud Kolme Sõbra hommikuhelbed kliimüslu vastu. Kahekümne kolmandast helbepakist leiad üllatusena kalapüügiloa ja jääpuuri, millega saad lõpuks Pühajärvele kokre püüdma minna.

KAKSIKUD

Maagiliste täringute tulemus: 3-3-5

Kohtad bussijaamas oma teisikut, kellega saad sõbraks ning kes kingib sulle sünnipäevaks Wayne Rooney nimega jalgpallisägi. Solvud, sest soovisid kohvimasinat. Sel aastal saavad määravateks paindlikkus inimestega leppimisel ning tänulikkus koosolemise eest.

VÄHK

Maagiliste täringute tulemus: 5-3-5

Võid sel aastal tunda ennast kui hiidkrevett, keda praetakse madalal tuel:

ebameeldivust külvavad suurtest sõrgadest ja lühinägelikest silmatäppidest tulenev kohmakus ja suutmatus inimsuhteid adekvaatselt hinnata. Sinu ellu lisandub sel aastal inimene, kes lõpuks mõistab vastuolusid sinus. Kuna kohtud temaga trammis, siis tasub ohtralt trammiga sõita ning seda tehes silmad lahti hoida, sest ta võib reisida nii juhi-kabiinis kui ka invakohal.

LÖVI

Maagiliste täringute tulemus: 4-5-3

Lövi jaoks kujuneb sel aastal suurimaks raskuseks unistades enda saba tagajamine ning sedakaudu võimaluste mahamagamine. Kui näed taaskasutuskeskuses sädelevate tähtedega *curlingu*-pükse või parklas jumekat latiinameest, siis ära kõhkle ja mõtle, et võid kunagi uuesti sellele järele minna, sest elumuutvaid võimalusi satub su teele tänavu eriti palju, kuid väljakutse on neid ära tunda ja reageerida.

NEITSI

Maagiliste täringute tulemus: 3-2-6

Sel aastal saavad sinu suurimad võidud ja kaotused alguse diskoteekidest. Jupiteri kolmekümne kaheksanda kuu gravitatsioon paneb su tantsupõrandal pöörlema nagu koorelahutaja, mille tulemusena tuleb sul rinda pista hordide austajatega, kes üritavad siseneda su tagauksest. Oluliseks väljakutseks kujuneb väarikuse ja vooruslikkuse säilitamine, tähtsat rolli etendab praktiline mõtlemine, mille abil oled suuteline panema austajad näiteks lund rookima või heina hanguma.

KAALUD

Maagiliste täringute tulemus: 1-6-4

Kaaludel tuleb tänavu rinda pista tehnoloogilise pahameelega: võid märgata, kuidas sinu juuresolekul hakkavad köögi- ja kodumasinad urisema või avastad

pahaaimamatult, et su mobiil on sinu teadmata tellinud Tulika takso ja neli korvi sibularõngaid. Läbivaks väljakutseks saab enesekehtestamine. Hoiduda liigsest lihasöömisest, sest rauaküllus kehas võib osutuda saatuslikuks. Kaalu elektripakkuja vahetamist.

SKORPION

Maagiliste täringute tulemus: 4-4-5

Skorpioni tänavust aastat iseloomustavad kultuurised valikud. Sõidad Pärnusse Weekendi festivalile, kuid Papi-niidu Säästuka puuviljaosakonnas ründab sind Brasilia viagraämblik. Oled ülerahvastatuse tõttu sunnitud taanduma lastehaiglasse, kus esinevad klounid Piip ja Tuut sotsiaalkriitilise lavateosega.

AMBUR

Maagiliste täringute tulemus: 3-3-6

Paistad sel aastal eriti silma oma aktiivsuse ja hoogsusega, kuid ole ettevaatlik, sest kui liiga kõvasti parema jalaga voodist välja karata, on oht jalalu murda. Samuti valdab sind enneolematu tung kuulsust saavutada, ükskõik millise hinna eest, isegi kui see tähendab Failarmy esilehele jõudmist läbi ebaadekvaates olekus tõlla alla jäämise. Kannast purevad tervslikud viperused hoiavad sind maa peal.

KALJUKITS

Maagiliste täringute tulemus: 1-3-5

Kaljukitse aasta töötab tulla kunstiline. Pärast esimest pööripäeva avastad endas folkmuusiku ning otsustad soetada torupilli, millega Šoti mägismaa ravimtaimekaupluses õhkkonnamuusikat luua. Lisaks sellele võid avastada end ka linasteostest: tõenäosus sattuda menusaate „Paljalt naljakas“ külalisesinejaks on enneolematult suur ning samuti võid leida end tulevase kassahiti „Mees, kes kuses antiainet“ mõnest massistseenist.

VEEVALAJA

Maagiliste täringute tulemus: 2-1-2

Aasta esimeses pooles tabavad sind äärmuslikkuseni küündivad majanduslikud raskused, kuid ei maksa kohe oma lauahõbedat ja kuldhambaid lombardisse vedama tormata, sest aasta teise poole kolmanda täiskuu järgsel päeval otsustad sa vaadata „Muumioru lugusid“

ja avastad sealt äriidee, mille abil saad osta endale jahi ja haagissuvila, millest alati unistanud oled. Hoidu kannatamatusest ja õiged hetked leiavad tee sinuni iseenesest.

KALAD

Maagiliste täringute tulemus: 3-2-3

Kalade aasta saab olema teadusküllane. Pärast puhastusriitusi Valdeku saunas

avastad, et sinu keha on asustanud jalaseen, millest osavate geenimanipulatsioonide kaudu avastad delikatessi, millest saab järgmine Prantsuse trühvel. Katsumus seisneb jätkusuutlikkuses, sest uisapäisa tehtud töö käigus võid eraldada hoopis ennenägematu katku-bakteri.

TAHAKSIN OLLA PRINTSESS, EI, RÜÜTEL...

EMMA KOPPEL 134C, TRIIN TÄRNOV 134B

Selles numbris käisime väikeses majas uurimas, kui kaugele küündib 1.b klassi laste fantaasia riietuse osas. Nagu ikka, kui käia esimeste klasside käest midagi küsimas, on ümberringi segasummasuvila ning peab olemas valvel, et mõni lumepall küsija suhu ei visataks. Seekord siis nimesid juures pole, kuid mis seal ikka: head lugemist!

Kas teile meeldib koolivorm?

95% vastanutest: „JAAA!“

Ülejäänud 5% jäid vastuse võlgu.

Miks on koolivorm hea?

„Sest siis on kõik ühtemoodi riides ja ei narrita seda, kellel on koledad riided.“

„Sest siis õpetaja oskab meid üles leida, kui me vahetunnis ära kaome.“

Milline oleks kõige lahedam riietus õpetajale ja mis ainet ta õpetaks?

„Hobusemaskiga ja roosa hobuse pildiga pluus, ta õpetaks hobuseteadust.“

Kui teie saaks valida koolivormi, siis milline see oleks?

„Kotka pildiga“

„Luukere“

„Loomakostüümid“

Kui te lähete oma unistuste printsi/printsessiga ballile, mida te kannaks?

„Roosa maani sädelev kleit“

„Ma ei läheteks never ballile“

Kui teie saaks valida stiilinädala teemad, millised need oleksid?

„Kõigil on raudrüü ja teeme mõõgavõitlust.“

„Kõik on roosa.“

ILLUSTREERIV LEID
REAALI POISI RUUMIST

PALJU ÕNNE!

Inga Petuhhov
Liisi Tegelman
Thea Turulinn

02.02
09.02
10.02

Aile Poll
Marge Kanne
Madis Olsper

14.02
24.02
26.02

ÜTLUSED & SUDOKUD

Ahuna kõnevõistlusest: "Paljalt osalemise eest saab ühiskonnaõpetusse viie!"

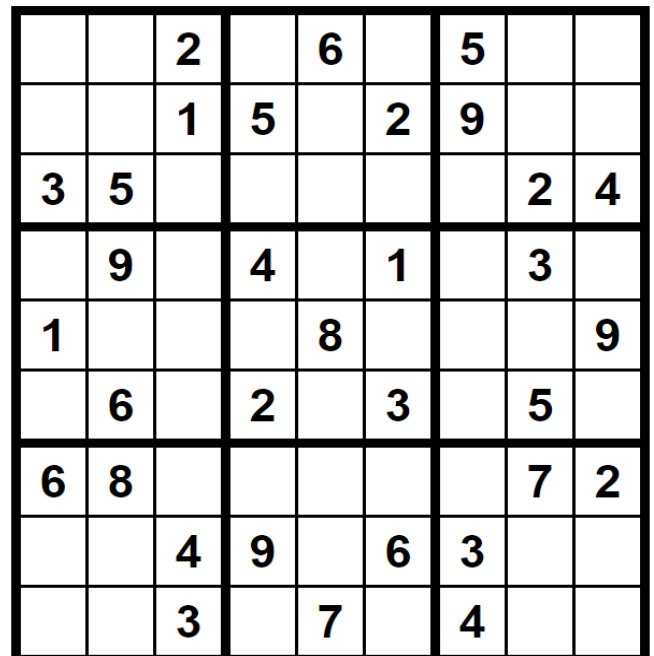
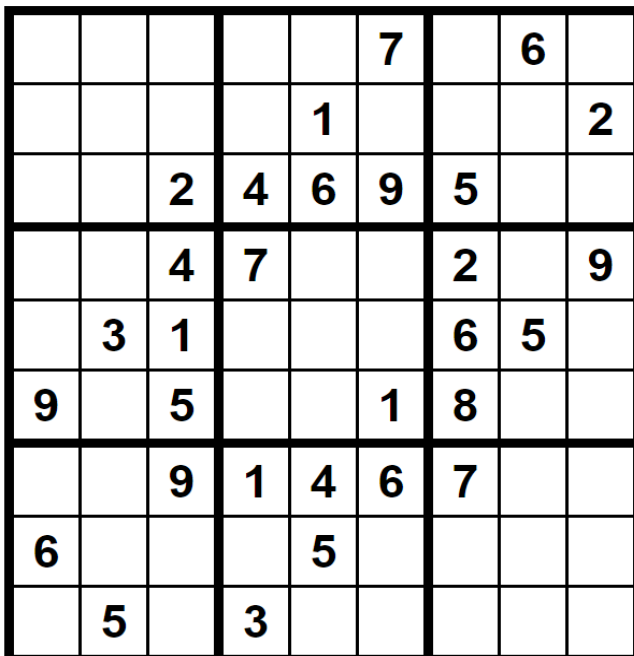
Martin Saar: "Aga teil on oskus kirjutada elektronvõrrandeid, mis ütlevad rohkem kui tuhat sõna."

Reaali Poiss ootab õpetajate ütlusi!

Palun saatke enda kogutud ütlused meie meilile:
rp@real.edu.ee

või tooge need meie neljandal korrusel asuvasse postkasti!

REAALI POISS | JAANUAR 2016

PEATOISETUS
KÜLJENDUS
TOISETUS

Kertu Süld 131C, Johanna Viik 131C

Joosep Viik 132B

Kertu Johanna Jõeste 132B, Birk Sepp 134C, Rene Aleksander Truuts 134B, Maian Lomp 134B, Dan-Erik Roosve 131C, Christiana-Gabriela Kristal 131B, Uku Kangur 132B, Oliver Porkma 133A, Triin Tärnov 134B, Maria Alas 134A, Kadri-Ann Valdur 131B

Birk Sepp 134C, Kertu Süld 131C

Rait Kohava vil!130

Piret Järvela

Rain Vellerind, Katariina Päts 132B, Mikael Raihhelgauz 132B, Anette Kuuseorg 133B, René Piik 134B, Andreas Must 134B, Triinu Johanna Lume 131C, Hanna Britt Soots 131A, Emma Koppel 134C, Iris Luik 134C, Anette Andersoo 134A, Mihkel Uutar 134C, Mooses Leinštrep 134C, Kristofer Mäeots 134C, Martin Mürsepp 131B

Laura Toomlaid 131C

Kadri-Ann Valdur 131B

133

KAANEFOTO
KADRIKATUUR
LEHE NR